

Գ Ր Ա Կ Ա Ն Վ Բ

ԱՌԱՋԻՆ ՃԵՐՄԱԿԻ ՄԱՋՀ

Ե մըտերիթ, ընկունել պէսց եմ սիրով.

Եկա, ինձմէ լըրամնով ալ պիտի.

Եւաս առանց ճանի, նրատա անհոգով,

Խըր եղեամ որ դաւարին կը փարի:

Եղու առաջին ասուց կ'եւէ երիզոն,

Գիշերը գար կը կանչէ որոյ աստղերով.

Բայց դուն, ա՞ն, ի՞նչ կ'ըսնե զըլսուս վըրայ հոն,

Մանուսն զիշէ՝ կը հրափրի ըստապավ:

Զէ՞ս սեսներ չ'ու է զին, զարոնն է չըրս զին,

Ո՞ւ, ոժուար ո՞րլավ է խորչի մանուսն վրայ,

Եւր շուրջն ամէնցն ալ կեանցերով կը ժըզպին,

Վարդը բացուած, դղիմի տերք մ'ալ չըկայ,

Օտար մը ուրին և ա՞յլ պաստառով

Անցըրաւէր եկար ինձի, համարածէ.

Երբ սեսներ մը մաշնի՝ որ իմ բով

կու զայ սովզի պատրաստէր չ'ըսնանակ:

Ու ես կը զամ որ պիտի զին ժինոսի

Գրուխուն՝ իմ այս կեանցի մեռ օրերէն,

Եւ երբ զայ մամի փակէմ ամէրըս պիտի,

Մեած զըլսուս՝ ներտակ մաշերը թող հըսկն:

ԱԿՈՒԼ.

28 Սեպտ. 1909. Գահիք

ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿԱՔ

Լ Ո Ւ Ս Ի Ե Ւ Ն

Ակն, ինչ կը լինէր ջան լուսին,

Որ շողերից ուն արծաթ

Ազրտիս լողերն թընդային,

Գեց երգի ևս անթաթի.

Թանի՛ զարեր արձնուստ

Դու փայլում ես մեր երկնում,

Ինչու՞ լոյսը մեզ, ազտ

Միշտ սնփոփոխ է մընում:

Փայլէ՛ր, փայլիր անդրդար

Ես յոյ ունին իմ սրբում,

Փայլէ՛ր, շողա՛ սիրաբար.

«Յոյ» կարում եմ ուս ոչըում:

Լուս զիշերին եմ քննար

Քիզ է կանչում անդադում,

Փայլէ՛ր, շողա՛ անդադար

Դու յոյնիր կան իմ հոգում:

Ակն ինչ կ'ընէր ջան լուսին,

Որ շողերից ուն արծաթ

Ազրտիս թեւերն թընդային

Եւ երգի քեզ անթաթի...

Մ Ե Ր Կ Ե Ա Ա Ն Վ Բ

Եւ զընում ենց մենց անվերջ դարտերով

Սահում է մեր կեանցն արին – արցունցով,

Մեզ հանգիստ չըկայ, չըկայ մի հըրճուանց,

Ակն, զընում ենց մենց արրտում – արիսրունակ:

Մեզ հարցնող չըկայ «ինչ՞ ես կարու»,

կամ «ինչ՞ սիրադր եարուտ, արիւնուտ»,

Լուսնեակը մեզի աղօս է փայլում

Բըլլուկներ մեզի ախ, սէր չեն երգում:

Դառն են մեր օրերն, արին – արցունցով

Գընում ենց անվերջ սկ ճամբաներով,

Վարդը մեզ համար անուշ չէ բուրում

Երջանիկ կ'ընինց միայն սկ հողում:

Եւ մենց զընում ենց խուզ հառաջանցով

Սահում է մեր կեանցն սեռվ, արցունցով,

Մեզ հանգիստ չըկայ, չըկայ մի հըրճուանց

Մէր զընում ենց մենց արրտում – արիսրունակ:

Զըրկւածներն ենց մենց այս աշխարհին,

Ուր պիտ' վերջանայ մեր կեանցի ուղին....

Մեզ ըսպասում է մի սկ գերեզման

Անտեղ պիտ' գտնենց հանգիստ, յաւիտեան...

ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿԱՔ

28 Սեպտ. 1908 Գահիք

32